

De Fietsende Vlinder

nummer 110 – juli 2011

"De Fietsende Vlinder" is een uitgave van de **Wielertoerclub Houten '80** en wordt verspreid onder de leden, adverteerders en donateurs in een oplage van ca. 320 stuks.

De Wielertoerclub Houten '80 richt zich op toer- en recreatiefietsers uit Houten en omgeving
De activiteiten bestaan uit:
Trainingsritten
Toertochten
Mountainbike ritten
Recreantenrit (elke vrijdag)
Dagtochten recreanten
Midweek recreanten

Tijdens alle toer- en MTB- ritten is het dragen van een helm verplicht.

Voorzitter

Ton Mulders
Vikingenpoort 6
3991 JS Houten
Tel: 030-6377497
voorzitter@wtchouten.nl

Penningmeester

Jos Bekker
Riddersborch 5
3992 BG Houten
Tel: 030-6380710
penningmeester@wtchouten.nl

Secretaris

Marian Hissink
Appelgaarde 28
3992 JG Houten
Tel: 030-2523556
ma.hissink@kpnmail.nl
info@wtchouten.nl

Recreanten

Elly Kemper
Sandelhout 57
3991 PZ Houten
Tel: 030-6378150
ellykemper@hi.nl

Toercommissie

Michaël Baken
Grootslag 10
3991 RC Houten
Tel: 030-6353616
m.baken@kpnmail.nl
toercie@wtchouten.nl

Clubblad

Gerard Huitsing & Jon Nellestijn
Copy naar:
Keltenpoort 21
3991 JX Houten
defietsendevlinder@gmail.com

Clubgebouw 'Het Vélodroom'

Kruisboog 14
Tel: 030-6377577
Giro: 2498209
t.n.v. Wielertoerclub Houten '80
te Houten
Internet: <http://www.wtchouten.nl>

30 jaar

Wielertoerclub Houten '80

Van de Redactie

De schoolvakanties voor het basisonderwijs beginnen al weer, dus velen van ons gaan (zeer) binnenkort, met of zonder fiets, naar andere streken. Er zijn dan ook voor de komende zes weken geen toerleiders benoemd. Gelukkig zijn er toch nog velen die gewoon hun ritjes op de normale tijden blijven rijden en ook nog een leuk rondje weten. Dus de trainingen op dinsdag, woensdag en de Mockingritten op zondag gaan gewoon door.

Het eerste grote clubweekend naar het Pfalzerwald zit er weer op. Enkele dames hebben daar een bijzondere ontmoeting gehad, waarvan Rina Roelfs een heel mooi verslag heeft gemaakt. Het gaat, kort samengevat, over een heilige, vrouwelijke intuïtie en een geruststellende uitspraak naar de echtgenoten: "We moeten nog 8 km en over een uur zijn we er wel". En dat alles speelde zich af op de racefiets in het grootste bos van Duitsland (van Europa hoorde ik zelfs).

Het verhaal van Gerard gaat deze keer wel over het weekend in de Pfalz, maar hij heeft Frank eigenlijk de tekst laten aandragen.

Zo langzamerhand hebben de meesten van ons de tandem wel opgemerkt. De berijders hiervan stellen zich in dit clubblad aan ons voor.

Jan Koster doet verslag van zijn monsterrit van Valkenburg naar Morzine van zo'n 900 km in 5 dagen. Hij doet daarbij een oproep aan de toercommissie, om deze tocht voor 2012 op de agenda te plaatsen. Zelf inschrijven kan natuurlijk ook.

Op veler verzoek herhalen we een stukje van Piet, zodat iedereen en zeker de nieuwe leden, kennis kunnen nemen van de verschillende types in het peloton. Leer deze types uit je hoofd, zodat je ze herkent en je dus weet wat je hebt aan je medefietser.

Gelukkig ontbreekt de standplaats van Joost ook dit keer weer niet.

Verder weer de vaste rubrieken verslagen recreanten, van de voorzitter, ledenmutaties, van de toercommissie en heel belangrijk dus de agenda's.

De sluitingsdatum voor het inleveren van kopij voor het volgende nummer is **vrijdag 9 september 2011** (dit keer echt niet later, want dan fietst de voltallige redactie in zeeland).

Het mail adres voor de kopij is: defietsendevlinder@gmail.com

Kopij inleveren liefst zonder opmaak, dus platte tekst en zonder plaatjes. De foto's en statistieken graag apart aanleveren in .jpg formaat.

Gerard & Jon

Van de voorzitter

‘Fietsen hier, fietsen daar’

Fietsend over de langgerekte dijken langs de Donau, viel het me op dat je op veel verschillende uitvoeringen kunt fietsen en op veel manieren het ‘fietsen’ kunt beleven. Vooral in het buitenland zie je zoveel verschillende soorten fietsen langskomen, met een heel ander uiterlijk als we hier gewend zijn. Overal is de fiets in gebruik als middel voor verplaatsen, recreatie en sport. Vanaf het midden van de achttiende eeuw zijn vele vehikels ontwikkeld; meestal constructies met twee wielen en voetaandrijving; uiteindelijk onze leun- en lig-fietsen, driewielers en bakfietsen. De laatste tijd ook toegerust met nauwelijks zichtbare elektrische bekrachtiging. Een bijna oneindige reeks uitvoeringen met veel variatie in design, functie en prijs.

De berijder van dat vervoermiddel beleeft het fietsen met nog meer variatie. Je ziet fietsers, die duidelijk van A naar B moeten; stug trappend met hun gedachten bij het doel en het werk wat daar te doen is. Veel fietsers ook die voor hun plezier een stukje of lange afstanden fietsen, genietend van het landschap, de dieren en de vogels; van de steeds wisselende omgeving met zijn eigen kleuren, geuren en geluiden. Fietsers ook, die met dikke buiken, puffend op de fiets zitten voor hun gezondheid; fietsers die er een wedstrijdje van maken met zichzelf en anderen. Tenslotte is er ook de showfietser; een dure fiets, keurig geschoren, in strakke, bij de gelegenheid passende, outfit. Uiterlijk moeiteloos fietsend van het ene terras naar het andere; zien en gezien worden. Binnenkort ga ik er weer een weekje van genieten met Joost in de dan zeker zonnige Dolomieten!

De drie weken fietsen met Andrea en vrienden langs de Donau is een bijzondere ervaring. Vanaf de heldere bron in Donau-Eschingen loopt de Donau oostwaarts naar de Zwarte zee. Als je er stukken langs fietst lijkt het wel of je terug gaat in de tijd. Het Duitse gedeelte is prachtig verzorgd; mooie fietspaden, direct langs een heldere Donau en door mooie steden met een historisch centrum. Alles keurig op orde, zoals je van onze Oosterburen kunt verwachten. In Oostenrijk is de Donau-Radweg een toeristische attractie geworden, waar je niet moet zijn in het hoogseizoen, denk ik. Het was nu nog opvallend rustig op dit traject. Interessant ook vanwege zijn rijke geschiedenis met veel, ook gruwelijke, herinneringen aan (recente) oorlogen. Meer stroomafwaarts is de Donau geheel gekanaliseerd en loopt door een vlak landschap, feitelijk een breed kanaal tussen twee winterdijken. Vanaf Wenen, richting Budapest ga je terug in de tijd; je fietst door afgelegen, verlaten platteland. Weinig afwisselend met fietspaden over rechte winterdijken met daarop een flinke laag los grind als ‘fietspad voor de toerist’. Toch nog even een paar dagen bikkelen dus, na dagen van ontspannen fietsen.

Al met al een mooie vakantie; recreatief fietsen, lekker eten en drinken, mooie steden met prachtige musea, veel wetenswaardigheden over de ontstaansgeschiedenis van Europa; veel zon overdag en 's nachts regen. Wat wil je nog meer als vakantiefietser.

Voor veel van onze leden komt die vakantie er nog aan. Wat ga je doen? Fiets mee voor de sport of het plezier? Of voor een prestatiefietstocht? Of even rust en luieren? Opladen voor het naseizoen? En natuurlijk Albertville en het Teutoweekend niet vergeten.

30 jaar

Wielertoerclub Houten '80

Van de Toercommissie

Zo, het voorseizoen zit er bijna op. Wat hebben we, op de laatste weken na, een mooi weer gehad. Dat betekende dat ook de 'alleenbijzonigweefieters' volop aan hun trekken konden komen. Met veel voldoening kijken we terug op een geslaagd clubweekend in de Pfalz: gezellig, fantastische omgeving en perfect georganiseerd, hulde aan iedereen die zijn of haar steentje heeft bijgedragen. Wat zou het mooi zijn als we jaarlijks een clubweekend kunnen organiseren uit een roulerend menu van bijvoorbeeld Vogezen, Pfalz, Eifel en zuidelijke Ardennen. Iets om nader uit te werken.

Enkelen van ons gaan nog een gigantische uitdaging aan bij de Dolomietenmarathon of de Marmotte. En velen kunnen niet op vakantie zonder op hun gelakt-stuk-steenkool-opwielen de zorgvuldig opgebouwde conditie te gelde te maken.

De toercommissie kijkt al weer vooruit naar het nazomerseizoen en komende de winteractiviteiten. Er staat nog wel wat moois op de agenda hoor. Wat te denken van:

De toercommissie kijkt al weer vooruit naar het nazomerseizoen en komende de winteractiviteiten.

Er staat nog wel wat moois op de agenda hoor. Wat te denken van:

- Zaterdag 20 augustus: ATB Leyetocht vanuit Helvoirt. Al enkele malen is hieraan met veel genoegen deelgenomen. Wat is ATB-en in de zomer toch lekker. De inschrijving op de website is al begonnen.
- Zondag 21 augustus is er weer een Verlengde Mockingrit. En waarschijnlijk weet nog niemand waar die naar toe gaat ☺. Deze Surpriserit wordt bedacht door Jeroen Piket (B 125km) en Piet de Boer (C 100km). Je meldt jezelf bij het Velodroom en laat je gezellig verrassen.
- Op zondag 21 augustus vertrekt een groep van ruim 40 toerleden naar het franse Albertville, om van daaruit een week lang de meest fantastische klimritten te rijden. Het wordt een keuzemenu met voor ieder wat wils. Een dag geen zin in een Alpenreus? Ook goed. Geurt Breukink tekent, net als vorig jaar met standplaats Bormio, voor de organisatie.
- Zaterdag 3 september vindt vanuit Mook het Klimrondje Nijmegen plaats (1000hm). Paul Baken, de broer van Michael, en partner Margriet Timmermans hebben die datum in de agenda staan om ons daarbij te begeleiden. Veel korte, soms steile, klimmetjes tot 12%. Je kunt je nu al inschrijven op de website.
- Van vrijdag 9 t/m zondag 11 september wordt het gezellige WTC Teutoweekend naar Zeeland georganiseerd. We fietsen in 3 dagen maar liefst 430km. Piet de Boer tekent voor de organisatie. Ook de recreanten melden zich op Landal Greenparks Port Greve in Brouwershaven. Als je snel bent kun je jezelf nog aanmelden door het overmaken van het inschrijfgeld € 80 op rekening 2105570 ten name van P. de Boer, onder vermelding van: Teuto 2011. Je bent ingeschreven als je betaling is ontvangen. Verdere informatie staat op de website.

- Zaterdag 24 september is de laatste dag van de Week van het Hospice. Het Hospice is onze buur. Het Hospice is afhankelijk van giften. Deze dag kun je meedoen aan een fietstocht van ca 70km of met de familie aan toertochten van 25 en 40 km. De WTC heeft de organisatie van deze ritten op zich genomen. Ons clubhuis is dan het basiskamp en eindpunt van de rit. Ton Mulders, Bart van Wijck, Martijn Kamermans en Michael Baken bereiden momenteel deze dag voor. We hebben enkele vrijwilligers nodig voor uitzetten van de pijlen, bemensing van het clubhuis, en de controleposten. Nadere informatie volgt.
- En zondag 25 september is de afsluiting van het zomerseizoen met de jaarlijkse Herfsrit.

Wat is het toch fijn dat er zoveel vrijwilligers zijn die mooie ritten willen organiseren. Tussen al deze specials door kun je ook gewoon je clubritjes rijden. In de vakantieperiode van 4 juli t/m 13 augustus regelen de deelnemers onderling het toerleiderschap. Kijk ook even naar de mogelijkheden om te fietsen op de maandagavond, ook is er op de maandagavond nog steeds het zomer ATB-en, en voor de koffierit meldt je jezelf op de woensdag om 10.00 uur bij het Velodroom.

Vorbereiding winterseizoen

Om komende winter in clubverband weer te kunnen ATB-en, spinnen, hardlopen en wegfietsen bekijkt de toercommissie binnenkort weer de programmamogelijkheden en natuurlijk worden de coördinatoren van de afgelopen jaren benaderd. Suggesties voor het winterseizoen (en alle andere seizoenen) kun je kwijt op toercie@wtchouten.nl. De Toercommissie wenst jou alvast een fijne vakantie.

Ledenmutaties

Nieuwe Toerleden:

Naam	Adres	Postcode	Plaats	Geboren
-------------	--------------	-----------------	---------------	----------------

Beiden van harte welkom bij WTC Houten '80 en veel fietsplezier gewenst met hopelijk nog veel mooi weer.

Marian

30 jaar

Wielertoerclub Houten '80

Van Christoffel en van C- naar C+

Vorige week zijn wij met een groep van 43 personen naar het Pfalzerwald. Elly, Thea, Marian en ik waren op zaterdag mee met de C-groep. Wij vonden het tempo wat hoog liggen en kondigden al voor de koffie aan tot de stop mee te rijden. Wij gaven er de voorkeur aan daarna op eigen gelegenheid terug te gaan. Dit zou betekenen dat wij rustiger zouden rijden en op onze sloffen om vijf uur binnen zouden zijn voor het aperitief. De koffiestop wilden wij wel graag meemaken zodat wij konden genieten van de door Maria, Ron en Tiemco zo geroemde Schwartzwalder kirschtorte. Dat Ron aangaf dat wij dan al op 45 km van de 110 zouden zitten en dat eerder teruggaan niet zo heel veel in afstand uitmaakte werd voor het gemak in de wind geslagen. Het besluit was genomen. De 3 toerleiders hadden niets te veel gezegd. De koffie met toebehoren was voortreffelijk. Ron was toch wel een beetje bezorgd over ons plan en bood een kaart van de omgeving aan. Het was wel een wandelkaart, maar dat mocht de pret niet drukken. Wij hadden hier niet echt behoefte aan, want wij hadden immers een GPS en bovenal ons geheugen, waardoor wij moeiteloos dezelfde weg terug zouden kunnen vinden als wij gekomen waren. Om Ron gerust te stellen hebben wij de kaart toch maar aangepakt. Monica had een beschrijving van de route van Frank mee gekregen, voor je weet maar nooit. Zij gaf die aan Marian, die hem dankbaar aanpakte en direct in haar lichtgewicht rugzakje stopte. Na de anderen te hebben uitgezwaaid hebben wij de terugtocht aanvaard. In het begin ging het heel goed. Bij iedere bocht in de weg discussieerden wij over de route. Altijd was er wel iemand die een bepaald herkenningspunt had. Wij constateerden dat mannen goed op een kaart kunnen navigeren, maar dat wij vrouwen ons meer oriënteren op bijzonderheden onderweg. (Met andere woorden, wij kunnen eigenlijk heel goed zonder kaart). Toen de kaart bij hoge uitzondering een keer te voorschijn kwam, kwam er meteen een omwonende naar ons toe om te vragen of wij hulp nodig hadden. Wij maakten een praatje en onderwijl werd de route die wij in gedachten hadden bevestigd. De GPS gebruikten wij alleen om de globale richting te bepalen, want Marian gaf aan dat wij eerst naar Leimen moesten voordat de GPS de kortste weg zou nemen naar Trippstadt, waar ons hotel staat. Na de eerste steile klim van 6 km hadden wij wel een lunch verdiend vonden wij. Wij hebben uitgebreid gegeten bij Haus Ingrid; brood met knakworst, zodat wij de hele dag geen honger meer zouden hebben. Dit was een vooruitziende blik. Tot Leimen ging het goed. Daar wisten wij echter niet meer of wij moesten klimmen of een steile afdaling nemen. Wij kozen uiteindelijk voor de makkelijke weg en zoefden de berg af. Onderweg kwam de route mij bekend voor (ja, ja vrouwelijke intuïtie en herkenningspunten). Het bleek dat wij ineens op de route van de vrijdag zaten die wij met Fridolin hadden gedaan. In een bocht van de weg had hij die vrijdag namelijk op ons gewacht, zodat hij ons aan kon moedigen dóór te klimmen omdat wij ongeveer op de helft van de 3 km lange klim waren. Beneden gekomen deelde ik mijn bevindingen met de anderen van het groepje. Ik had niet veel zin om die steile lange klim weer te gaan doen en stelde voor de route van de vrijdag te vervolgen in tegengestelde richting. Immers, op vrijdag waren wij begonnen met een prachtig nieuw aangelegd glooiend fietspad. Dat fietspad zou ons ongetwijfeld naar het hotel brengen. Onderweg zouden er immers weer voldoende herkenningspunten zijn, zodat wij niet konden verdwalen. Wij hebben het begin van het fietspad inderdaad gevonden, echter het ging over in een onverhard pad, maar ja dat zou over een stukje wel weer verhard worden. Het duurde iets langer dan gedacht, maar ja nu waren wij al zo ver. Dus maar doorzetten. De weg werd steeds steiler... . Dit

kon natuurlijk ook niet anders, want wij zouden dan wel weer in Leimen uitkomen. Dan maar een stuk lopen. Boven kwamen wij inderdaad bij de weg die ons naar Johanneskreuz leidde en vandaar zouden wij zo door zoeven naar Trippstadt. Een kind kan de was doen. Wij hadden weer een verharde weg en ik herkende een heleboel. Wij gingen de brug over en zouden de rivier volgen, dit hadden wij op vrijdag ook gedaan, dus dat zat wel snor. Op een gegeven moment konden wij kiezen; linksaf slaan van de rivier af of de rivier blijven volgen. Marian gaf aan dat de GPS zei dat langs de rivier de goede richting was. Zo gezegd zo gedaan. Wel even een minpuntje voor de route; de weg werd wederom onverhard, maar ja, het zou wel de kortste route zijn naar ons eindpunt. Toen wij ongeveer 5 km over de mountainbikeroute – naar later bleek- hadden gefietst, begon het keihard te regenen. Wij zijn gaan schuilen onder wat struiken en bomen. Thea begon maar eens te inventariseren wat wij aan eten bij ons hadden. Voorlopig konden wij nog wel even vooruit. Wij begonnen wat melig te worden van vermoeidheid. Ik constateerde dat het tot tien uur in de avond licht zou zijn, dus dat wij alle tijd hadden. Marian opperde of wij misschien terug zouden gaan, want op de GPS leek het alsof de weg doodliep.

Elly deed daarop de gevleugelde uitspraak: "Kwam er maar een Christoffel uit de hemel die ons de weg wees". Maar ja wij hadden onderweg al uren niemand gezien. Zij had het nog niet gezegd of daar zoefde een mountainbike voorbij. Ik weet niet wie meer verbaasd was; hij of wij. Wij sprongen uit de bosjes te voorschijn en de regen kon ons ineens niet meer deren. Wij vroegen welke kant wij op moesten. De man was verwonderd over het feit dat hij ons aantrof met racefietsen op een mountainbikeroute midden in het bos, wat het grootste bos van Duitsland blijkt te zijn. Hij gaf aan dat wij achter hem aan moesten fietsen, het was nog ongeveer 3 km tot de doorgaande weg. Wij moesten nog wel even klimmen. Hij zou boven op ons wachten, want hij had al snel door dat wij geen tempo

meer konden maken. Ik probeerde nog te converseren met de man. Ik noem hem maar Christoffel. Maar de anderen konden alleen maar giebelen. Het bleek te gaan over de vraag wat hij zou doen als wij ook nog een leuke band zouden krijgen. Kon hij die vervangen of liet hij dat aan ons over? In de tussentijd ging eerst mijn mobiel. Ik dacht dat het Martijn was die zich afvroeg waar wij bleven. Omdat ik Christoffel niet nog langer wilde laten wachten, liet ik de telefoon voor wat hij was. Even later ging de telefoon van Marian. Het bleek Piet te zijn die ongerust begon te worden. Marian deed de uitspraak die later die avond nog een aantal keren herhaald zou worden door onze mannen: "wij zijn ongeveer 8 km van Trippstadt en over een uur zijn we er wel". Christoffel maakte nog even wat foto's zodat wij die

op onze website zouden kunnen zetten. Ik had hem verteld dat WTC-Houten die heeft. Aan de weg gekomen heeft hij ons meegenomen naar het begin van de vlakste route naar Trippstadt. Hij wilde namelijk niet dat wij nog meer zouden moeten klimmen en dalen. Hij is het bos weer ingedoken toen wij op pad gingen naar ons hotel. Marian gaf te kennen dat wij de dag misschien begonnen waren als C-, maar dat wij met onze 105 km en de nodige hoogtemeters van die dag inmiddels waren gepromoveerd tot een C+..... Eneh, Christoffel nogmaals bedankt!

Rina Roelfs

30 jaar

Wielertoerclub Houten '80

Het verschijnsel "meters"

(met toestemming overgenomen van de TC Wageningen en een beetje gewijzigd naar de WTC Houten situatie)

Een bekend fenomeen in het fietspeloton is "meten". Daarmee wordt bedoeld dat je tijdens de training altijd je voorwiel net iets voor dat van je buurman wilt houden. Of dat je tijdens elk klimmetje probeert je trainingsmaatjes te lossen, of op zijn minst voorkomt dat ze kop kunnen overnemen. Kortom, je bent altijd bezig ze de maat te nemen.

Sommige profwielrenners schijnen beruchte "meters" te zijn. Populaire trainings-genoten worden ze daar niet mee. Ze dwingen je vaak harder te rijden dan verstandig is. Wat dat betreft hebben wij het als toerfietsers een stuk eenvoudiger. De meesten van ons fietsen vaak zonder specifiek trainingsdoel, zodat we ons ongehinderd kunnen vergrijpen aan allerhande meetmethoden. Dat wil zeggen, zo lang de groepsmares het toelaat. Er zijn groepen waar verwacht wordt dat je keurig je kopwerk doet in een vastgesteld tempo, desnoods gecorrigeerd door de toerleider. Nadat je kop hebt overgenomen zonder het tempo te verhogen kun je na een tijdje gedane arbeid weer netjes terugkeren in het peloton of aan de staart van de groep. Het zal duidelijk zijn dat in zulke groepen weinig ruimte is voor meetgedrag. In andere groepen kan men echter een bont scala aan meters tegen komen.

Tijd voor een overzicht.

De moeder aller meters is de reeds beschreven "voorwielmeter". Net subtiel genoeg om iemand die voor het eerst in een groep fietst zich te laten afvragen waarom hij nooit helemaal naast zijn buurman op kop kan komen.

Voor de wat meer ervaren toerfietser is een even doorzichtig type het "heuvelgeitje". Deze variant, niet te verwarren met de "klimgeit", die echt kan klimmen en dus niet hoeft te meten, komt graag als eerste boven op elk klimmetje. Dit type kan zich bij ons op de Utrechtse Heuvelrug naar hartenlust uitleven. Als het even kan door de hele klim op kop te sleuren, maar noodgedwongen (er zijn vaak meerdere heuvelgeitjes in de groep) vaak door middel van een slijpende demarrage kort voor de top. In weerwil van zijn naam kan het heuvelgeitje ook een zwaargebouwde bonk spieren zijn. Het heuvelgeitje probeert echt niet iedereen er af te rijden, maar rijdt gewoon "in zijn eigen tempo" van 30 km/uur omhoog, terwijl hij daarvoor op het vlakke bij dezelfde snelheid nog lekker in het wiel en uit de wind zat.

Als je niet als eerste boven kunt komen kun je altijd nog als "daaltechneut" aan de bak. Omdat boven meestal op elkaar wordt gewacht ontstaat in bochtige afdalingen weer een nieuw meetmoment.

Als er tenminste geen "naujler" actief is. De naujler vindt het maar onzin dat er bij elk heuveltje weer zo nodig gemeten moet worden. En wie heeft eigenlijk bedacht dat we bovenop wachten? Die komt dus in de middenmoot boven, maar rijdt wél door omdat ie tenslotte ook zijn vorm wil lijken aan die van zijn maten. Als de naujler enkele heuveltjes achter elkaar toeslaat, kan de achterstand van de laatste van de groep lelijk oplopen. Verwant aan de daaltechneut is de "bochtendraaier". Zijn gebrek aan pure kracht compenseert hij met een surplus aan techniek. Als er na een bocht een gat achter hem ontstaat is de missie weer geslaagd. Om subtiel zeker te stellen dat iedereen dat ook in de

gaten heeft, mag hij graag wijzen op de vierkante bochten van anderen.

Het volgende subtiële type is de “viaductlocomotief”. Die stoomt bij een korte helling door alsof de weg vlak blijft. Als de gesprekken achter hem stilvallen is het doel bereikt. Zelf blijft hij natuurlijk in gesprek met zijn buurman. Die zich ook niet wil laten kennen, maar dat toch vaak doet door middel van overmatige transpiratie. Het werkt alleen bij kortere hellingen, zoals viaducten over een snelweg, want als de helling te lang wordt gooien de klimgeitjes roet in het eten.

Er zijn ook minder subtiële meters. Zo is er de “ééntrapsraket”, die zijn geduld niet kan bewaren en direct op kop gaat sleuren om zichzelf daarmee ruim voor de helft op te blazen.

De meest doorzichtige meter is de “vluchtneuroot”. Deze gaat zich ongemakkelijk voelen zodra er wat langer een gelijkmatig tempo gereden wordt. Hij plaatst een demarrage en probeert zo lang mogelijk aan de jagende groep te ontsnappen. Het zal geen verbazing wekken dat de vluchtneuroot soms een andere route rijdt dan de rest van de groep.

De laatste variant die we hier bespreken is de “multimeter” die zich te buiten gaat aan alle vormen van meten. Dit type is geen lang leven beschoren in een groep toerfietsers. Ook daar kun je het namelijk te bont maken. Bovendien blaast dit type zichzelf uiteindelijk op. Of hij heeft echt talent en gaat zich vervolgens impopulair maken in het peloton der wedstrijdrenners.

In je favoriete A, B of C groep herken je vast een of meerdere van de beschreven “meters”. Vraag niet naar hun werkelijke motieven, want daar draaien ze omheen.

Piet de Boer

De groep voor het hotel Zum Schwan in Trippstadt

30 jaar

Hoe je een geweldig Pfalzerwaldweekend organiseert

Op een verjaardagsfeest dit weekend kwam ik Frank van Ierland tegen. Frank heeft samen met Jeroen Piket het clubweekend 2010 in de Pfalzerwald georganiseerd. Hij stond daar aan de bar een beetje om zich heen te kijken en duidelijk nog wat na te genieten.

Waarom kijk je zo tevreden?

Nou, dat komt omdat ik zoveel positieve reacties heb ontvangen op het afgelopen clubweekend. Iedereen vraagt me dat nog eens te herhalen. Dat geeft een goed gevoel.

Wat houdt je tegen ?

Ik zeg niet dat ik dit niet nog een keer wil doen. Zo'n weekend organiseren is heel erg leuk, maar geeft veel werk. Tijdens het jaarlijkse feest eind oktober 2010 heb ik met Jeroen daarover al afspraken gemaakt. Je moet zoiets namelijk al ver van te voren gaan inregelen. Niets gaat immers van zelf.

Waar moet ik dan aan denken?

Allereerst natuurlijk moet de vraag beantwoord worden, waar we gaan fietsen. Dat kan overal, maar het liefst in een uitdagende omgeving. En daar bedoel ik dan een omgeving mee met wat heuvels, maar toch niet al te zwaar zodat iedereen mee kan. Bovendien moet het een beetje in de omgeving zijn, want we gaan maar een weekendje weg. Dus niet meer dan zo'n 4, 5 uurtjes rijden. De afgelopen jaren hebben we veel in de Vogezes gefietst. De Ardennen kennen we natuurlijk ook al van ritjes zoals de Waalse Pijl en Luik Bastenaken Luik. Ook met het Sauerland zijn we inmiddels bekend. We hebben het dit keer in de buurt van de Vogezes gezocht, maar dan aan de andere kant van de grens, in Duitsland dus.

Waarom al meer dan een half jaar van te voren beginnen?

Omdat we uiteraard ergens moeten slapen. Het is raadzaam tijdig een hotel uit te zoeken dat aan onze wensen kan voldoen. We komen namelijk met een grote groep en met veel fietsen. Bovendien het liefst binnen een bepaald budget, anders zal de groep wel heel beperkt blijven. We vonden dit in hotel Zum Schwan te Trippstadt. Het hotel moest zelfs bij de burens nog enkele kamers inhuren, zoveel aanmeldingen hadden we.

En dan loopt het verder vanzelf?

Oh nee, er komt nog veel meer bij kijken. Allereerst moet er binnen de club reclame gemaakt worden voor het weekend. Niet één keer natuurlijk, maar steeds opnieuw. In het clubblad, maar ook op de website. De financiën moeten in de gaten gehouden worden. Hotelkamers en auto's indelen is ook een klusje wat gedaan moet worden. Vervolgens moeten er routes worden uitgezet.

Plan je route thuis in via de kaart?

Was het maar zo makkelijk. Nee, het maken van goede routes is misschien wel het lastigste onderdeel van zo'n weekend. Op een landkaart zien de wegen er misschien wel leuk uit, maar zijn vaak te druk en veel te gevaarlijk om over te fietsen. Het beste is om er gewoon heen te gaan, de fiets te pakken en op de fiets een voorlopige route te gaan rijden. Je loopt dan vanzelf tegen bepaalde problemen aan. In het Pfalzerwald zijn veel

fietspaden. Maar in de praktijk blijken die vaak onverhard te zijn, een soort ATB-paden. Voor de B en de C-groep moesten er voor 3 verschillende dagen routes worden uitgezet. We hebben het zo kunnen regelen dat de B-groep steeds een extra lusje t.o.v de C-groep kreeg aangeboden met een mooi klimmetje zoals de Kalmit, het hoogste punt van het weekend. In de Pfalz zijn wat dat betreft mogelijkheden genoeg. Ook is het leuk de deelnemers wat extra's aan te bieden. Zo vond Jeroen langs de weg een apparaat die je tijd in een klimmetje registreerde. Leuk voor de klimmers onder ons. En voor de wijnliefhebbers is er dan nog de weinstrasse. Uitgestrekte wijngaarden en mooie dorpjes.

Heb je de koffie en lunchpauze ook ingepland?

Uiteraard. Jeroen en ik hebben een aantal horecagelegenheden bezocht en daar afspraken mee gemaakt. Je kan natuurlijk niet zomaar met meer dan 40 man binnen vallen en er dan van uit gaan dat koffie en gebak binnen 5 minuten op tafel staat. De koffiepauze van de B-groep stond voor 11.00 uur gepland in Klingmunster. Dat restaurant zou normaliter slechts tot 11.30 uur open blijven. Speciaal voor ons wilden ze wel een half uurtje langer open blijven. De route moest dus zo ingedeeld worden dat we daar op tijd langs kwamen. Door de kapotte ketting van Ad schoot de stress toch wel een beetje door me heen, want wat te doen als we daar te laat aan kwamen? Gelukkig kostte het Herman slechts 10 minuten om de ketting te maken, zodat we daar nog op tijd aan kwamen. Anders hadden we toch een klein probleempje gehad.

Hoe heb je het weekend ervaren? Is deelnemen dan nog steeds hetzelfde?

Je kijkt er als organisator toch wat anders tegen aan dan als een gewone deelnemer. Je moet steeds alert zijn. Allereerst staat de veiligheid voorop. Dat houdt dus in dat de deelnemers van te voren gewaarschuwd worden voor gevaarlijke afdalingen en bochten. En uiteraard wijzen we de fietsers ook op andere gevaarlijk verkeerssituaties. Daar komt dan nog bij dat we goed moeten opletten zodat we de juiste route aanhouden en niet verdwalen. Als je ergens voor het eerst komt lijkt immers alles op elkaar. Zeker hier in de donkere bossen van de Pfalz. Kijk maar wat het kwartet dames is overkomen (zie elders in het clubblad. red.)

Heb je alles in dat ene weekendje met Jeroen geregeld?

Nee, en dat maakt het organiseren van zo'n weekend extra leuk. Ik ben er met Monica ook nog een paar dagen geweest. Om alles nog eens goed na te lopen en de puntjes op de i te zetten. Dus een weekendje fietsen leverde mij 3 weekenden in de Pfalz op.

Een ding heb je niet in de hand en dat is het weer.

Dat klopt, maar het is nooit zo slecht dat we niet kunnen fietsen. De verwachtingen waren dit keer voor de zaterdag niet al te best; de hele dag regen. Uiteindelijk viel het reuze (en dat doet het altijd) mee met maar twee buitjes. Het zonnetje scheen best wel vaak al bleef de temperatuur wat achter. Lekker fris fietsweer. Al blijft het met nat weer oppassen in de afdalingen.

Op zondag is er niet meer gefietst.

Dat vond niemand erg. Het was die ochtend erg koud en nat. Dan nog een tochtje maken zou, zoals Jeroen het zo mooi kon zeggen, niets meer toevoegen aan ons prachtige weekend in de Pfalz.

Gerard

30 jaar

Wielertoerclub Houten '80

Standplaats Classique

Allereerst wil ik Cor dB en Jan W en al die anderen feliciteren met het behaalde resultaat op 9 juni jl, met de inmiddels bijna jaarlijkse bedwinging van de Alpe d'Huez. Ik hoorde dat het druk was op de berg die dag... Circa 4.500 wielrenners en ik weet niet hoeveel vrijwilligers om alles in goede banen te leiden. En dan te denken dat dit evenement op 6 juni 2006 (!) ooit is begonnen, toen 66 fietsers 6 keer de "Nederlandse berg" bedwongen en daarmee € 370.000,- bijeenbrachten voor KWF kankerbestrijding. In 2007 werd een bedrag opgehaald van € 1.043.155,- en dit jaar is de grens van € 20.000.000,- gepasseerd. Het onmogelijke werd realiteit onder het motto van Alpe d'Huzes: "alleen een dwaas blaast tegen de wind in, maar met zijn allen veranderen wij zijn richting".

Enkele weken geleden had ik Gerard H aan de telefoon: of ik al een kaartje had voor de Steven Rooks. Ik zei de wat...? Die klassieker zei Gerard H, je weet wel. Nou had ik er wel van gehoord, maar begrepen dat de inschrijving gesloten en vol was. Dit was toch niet het geval en ik kon nog inschrijven voor deze klassieker. Barrie en ik reisden naar Maastricht om de rit op Hemelvaart te rijden en de dag daarop 18 holes te lopen in Voerendaal.

Het vertrek op woensdag verliep vlotjes...je moet aan zoveel dingen denken die je mee moet nemen. Ik ken mensen die lijstjes hebben, helm, schoenen, reepjes, bidons.... Bij mij spookte het door mijn hoofd dat ik mijn schoenen niet moest vergeten, want dat had ik eens gedaan op een trainingsrondje op de Posbank. Maar Barrie vroeg net voor vertrek: "die fietsschoenen die bij de pui staan moeten die mee?" Ik zei "uiteraard, anders kan er niet worden gefietst" en meteen nadat ik het gezegd had waren de schoenen uit mijn gedachten verdwenen. Het inpakken en vertrek verliepen voorspoedig en toen we nog net niet de brug bij Zaltbommel waren gepasseerd vroeg Barrie of ik mijn fietsschoenen niet vergeten was.... Ik zei: "****###, maar schat die zou jij toch meenemen....?" Kennelijk niet dus, en dus moesten we omdraaien want anders kon er niet worden gefietst. Gelukkig duurde de 2^e keer naar de brug wat minder lang omdat de file inmiddels was opgelost.

Op Hemelvaart hadden we om 7.30 uur afgesproken, dus een lekker vroegertje dit keer. Maar toen ik bij het vertrek aankwam om 7.15 uur was alles nog erg rustig. Meestal is het bij een vertrek een hectische bedoening van jewelste, want die is zijn helm vergeten en weer een ander zijn schoenen, die moet nog even naar het toilet, nou ja die dingen, je kent het wel. Maar hier leek het wel of iedereen in zijn zen-moment was. Een oase van rust. Ja, er liepen wel mensen heen en weer, maar erg rustig, dus ik ging ook maar even nog in zen-modus. Maar wat bleek, dat bij deze klassieker iedereen tegelijk om 8 uur vertrekt. Ik werd nl om 7.30 ruw uit mijn zen-modus gehaald door harde muziek en een speaker die het wel even zou vertellen. Dat er 2000 mensen mee mochten doen, dus dat we blij mochten zijn hier te staan, een Nederlandse snowboardster mee zou fietsen waarvan me de naam even is ontschoten en dat het vertrek om 8 uur zou plaatsvinden en dat op de Redoute een tijdritje zou worden gehouden en degene die Laurens ten Dam eruit zou fietsen een gesigneerd shirt zou krijgen, dat de 160 km door de prachtige Belgische Voerstreek zou gaan en meer van dat soort verhalen. Om 8 uur startschot en ik moet zeggen dat het wel een mooie rit was door de bekende Limburgse en Belgische bergen en dalen. En gelukkig weinig boze Belgische burgemeesters dit weekend, dus alles verliep prima. De speaker had ook nog hoog opgegeven van de ravitaillering, dus wij keken al snel halsreikend uit naar de eerste die er aan zat te komen. Toen we een pieplein

grasveldje opdraaiden konden we onze ogen niet geloven. Achter een tafel stonden 2 dames van de repen, maar die wel heel streng keken en deden, want een 2^e reep kreeg je niet. Een eindje verder stond een man met een waterslang de bidons te vullen. Hij was alleen op pad, dus je kunt je voorstellen hoe lang de rij was; het hele grasveldje stond in de rij te wachten op water. Hey mister speaker, wat zei je nou over de bevoorrading..? Maar wij hadden weinig geduld en 500 meter verder had de eigenaar van een kleine Belgische supermarkt al snel door dat er handel was in water en hij gooide zijn deuren open en was in no time door al zijn flessen water heen. Op de valreep nam iedereen nog wat repen mee, dus dat zat wel snor. Wij konden nog een fles water bemachtigen van 8 liter, voldoende voor ons allemaal. Ik kreeg even een Mallorca-gevoel zeker met die temperaturen. De pret was snel weer over en er moest gewerkt worden op weg naar de Redoute, want we moesten Laurens verslaan. De Redoute kwam na ongeveer 85 km, dan is het beste er al af, zullen we maar zeggen. Maar mijn benen hielden zich wonderwel. Sterker nog, ik kan wel zeggen dat ik de Redoute nog nooit zo overtuigd ben opgereden en deze keer zelfs geen teen aan de grond gehad... in 1 streep door naar de top. Dat was kicken en daarna boven niet eerst een kwartier uithijgen zoals de meesten doen, nee meteen door. Helaas kwam ik niet in de verste verte bij de tijd die Laurens neerzette.

Voor de rest over deze rit weinig te melden, behalve dan dat ik 's avonds in het restaurant ineens moest opstaan (gelukkig net geen glazen omgestoten) en even rondhuppelde. Zei tegen Barrie, ja moest even Peter nadoen in zijn herr Flick imitatie. Al met al een fantastische rit met start en finish in het mooie Maastricht.

Op 12 juni heb ik, samen met Gerard H, en nog een paar anderen meegedaan met Tilff Bastogne Tilff. De avond daarvoor naar Luik en geslapen in een hotel tegenover het station. Het is een modern en nieuw hotel in een voor het overige zeer uitgeleefde wijk Guillemins. Genoemd naar de kloosterorde van de Wilhelmiëten die in 1287 daar een klooster stichtte. Daar heb ik weinig van terug gezien, maar Luik is wel een stad waar "les extremes se touchent". Toen ik de auto parkeerde tegenover een afhaal-iets zat daar een jonge vrouw op de grond tegen de muur met in haar handen een ratje en voor zich een bedelnap. Ik keek in ogen als een bodemloze zwarte put zonder enige emotie en was danig geschokt dit in een land als België te zien. Misschien ben ik wel wat onnozel daarin, maar later op de avond zaten er veel meer in wat leek op een bedelfestijn. Aan de overkant van de straat staat daar sinds 2009 het nieuwe station van Luik. Oké, het is een belangrijk station, maar om dit nu meteen door de beroemde architect Santiago Calatrava te laten bouwen, die er een giga ding neer heeft gezet van staal, glas en wit beton met een overkapping van 200 meter lang en 35 meter hoog leek ons wat te veel van het goede.

De volgende ochtend in alle vroegte naar de start gereden. De inschrijving is nu in de Country Hall Liege. Daar verloopt het allemaal soepel, maar de chaos met parkeren is nog steeds enorm. Als je eenmaal op de fiets zit is dat leed geleden en kun je naar de mooie omgeving kijken. Het weer was weer erg mooi zodat ik vaak mijn factor 50 moest bijwerken om niet levend te verbranden. Terwijl we zo met een flink gangetje op weg waren zag ik ineens in een flits Harry van Wijk voorbij schieten. Ik dacht Fata Morgana, wat doet die hier en riep ..., Harry keek om en dacht vermoedelijk hetzelfde. Hij riep heb je Geurt ook gezien, maar dat was nog niet het geval. Geurt bleek een paar honderd meter verderop te zitten. Wat bleek, hij en Harry waren toevallig in de buurt en wilden een stukje van het rondje meerijden. We reden even gezamenlijk en keuvelden wat, maar de

30 jaar

Wielertoerclub Houten '80

snelheid was net wat te hard voor een paar uit de groep waar ik mee was. Ik vroeg aan Geurt hoe laat hij in Zwolle moest zijn. Om 16.00 uur riep hij, dus we rijden even door....
Weinig verder te melden over deze rit behalve dan dat net na Stavelot die vervelende Cote d'Amermont zich aandient, als je met 80 km op de helft bent. Nou ben ik dat ding eigenlijk nog nooit fatsoenlijk opgekomen. Ik moest altijd wel een stukje lopen of even pauzeren of andere smoesjes bedenken om maar niet op de pedalen te gaan staan. Maar niet deze keer, in 1 keer naar boven à la Redoute en ook dit was een kick.

Verder is er weinig gebeurd in de aanloop naar de Maratona dles Dolomites. Hoewel, zaterdag hebben Ton en ik nog de 35e Vael Ouwe Jubileumrit gereden georganiseerd door RTC de Veluwerijders. Het vertrek is bij de Koninklijke Gazelle in Dieren. Inschrijven in het bedrijfsrestaurant voor de 165 km. De Veluwerijders hadden een fantastische tocht uitgezet in een gebied waar wij, ik althans, nog bijna nooit geweest zijn. De rit ging eerst via de Posbank een beetje op en af en daarna door naar Radio Kootwijk. Gebouw A, ook wel de kathedraal genaamd, ligt als een Egyptische sfinx midden in de Veluwe. Het is altijd erg indrukwekkend om daar langs te fietsen. Daarna weer terug naar de Posbank en na een laatste bananenstop kregen we na 145 km nog de Posbank klim voor onze kiezen. Zelfs met een liesbreuk is Ton op de heuveltjes niet te verslaan. Bij aankomst in Dieren kregen we nog een rondleiding door de Koninklijke. Het is leuk om te zien hoe de fietsen daar in elkaar worden gezet en hoe het spaken van een wiel daar gebeurt. 's Avonds las ik dat Gazelle mogelijk wordt overgenomen door auto-importeur Pon die daarmee wil groeien op de (elektrische)fietsenmarkt (?).

Over deze rit verder weinig te melden behalve dan dat we 170 km in de regen fietsten. Het is dan tenminste duidelijk en hoef je niet eindeloos over het weer te zeuren en telkens je regenjasje uit en aan doen. En met 1 leuke band bleef het oponthoud redelijk beperkt.

Na het rijden van al deze klassiekers is het nog 2 weken voor de belangrijkste klassieker van dit seizoen voor mij. De 25 editie van de Maratona dles Dolomites en voor mij de 5^e editie. Hopelijk lukt het dit keer wel om hem uit te rijden. Wat betreft de trainingsarbeid zou het net moeten lukken.

En verder heb ik gepoogd om imagery toe te passen. Althans...De profs doen dat bijvoorbeeld door voor een tijdrit imagery toe te passen. De voorbereiding begint met het verkennen van het parcours zodat je de tijdrit in gedachten kunt afspelen. Het schijnt dat David Millar na de verkenning precies weet hoe de wind staat, welke verzetten hij zal rijden, hoe de bochten lopen en hoe die aangesneden moeten worden. Als mentale voorbereiding kun je de cognitieve imagery toepassen om een prestatie te verbeteren, bijvoorbeeld om de Dolomieten te rijden, of als voorbereiding voor de Giau. In je gedachten kom je dan zonder problemen bij de top. Ik sms-de Marian vorige week dat ik had gedroomd van de beklimming van de Giau. Nou weet ik niet of dromen van...hetzelfde effect heeft als imagery toepassen, vermoedelijk niet. Ik hanteer meestal de methode die ik heb geleerd van mijn Pordoi-buddy John V, namelijk: kijk eens om je heen Joost, hoe mooi het hier is, met de opgaande zon net boven de bergkam uitkomend, en al die duizenden mensen voor je..., rustig naar boven fietsen, het gaat vanzelf.

Of het deze 5e editie vanzelf gaat ligt in de schoot van de toekomst verborgen, maar één ding is zeker: het wordt weer voor de 5e keer genieten in de Dolomieten.

Ciao a tutti y a la proxima volta

Joost van der Poel

Toeragenda 2011

datum	vertrek	soort rit	beschrijving / toerleiders
ma 04-jul	19:00	maandagavondtraining	Rit op maandag (zomervakantie 4 jul t/m 13 aug)
ma 04-jul	19:00	Zomer MTB groep	MTB trainingsrit (zomervakantie 4 juli t/m 13 aug)
di 05-jul	19:00	avondtraining A-, B- en C- groep	A/B/C onderling regelen tijdens de zomervakantie 4 jul t/m 13 aug
wo 06-jul	10:00	ochtend koffierit	woensdag koffierit 75km (zomervakantie 4 jul - 13 aug)
do 07-jul	19:00	avondtraining A-, B- en C- groep	A/B/C onderling regelen tijdens de zomervakantie 4 jul t/m 13 aug
zo 10-jul	08:30	Toerit A-, B- en C-groep Mockingrit	A/B/C: onderling regelen tijdens de zomervakantie 4 jul t/m 13 aug
zo 14-aug	08:30	Toerit A-, B- en C-groep Mockingrit	A 100km: Ad Nieuwenhuizen B1 90km: Jeroen Piket B2: Kees Keuzenkamp C 70km: Peter Maarleveld
ma 15-aug	19:00	Zomer MTB groep	MTB trainingsrit
ma 15-aug	19:00	maandagavondtraining	Rit op maandag
di 16-aug	19:00	Avondtraining A-, B- en C- groep	A: Jaap Schuurman B1: Wibo van Run B2: Michal Pullens C: Martijn Kamermans
wo 17-aug	10:00	ochtend koffierit	woensdag koffierit 75km
do 18-aug	19:00	avondtraining A-, B- en C- groep	A:Jacco Goes B1:Fridolin vd Lecq B2:Frank v Ierland C:Frits Hobelman
za 20-aug	08:00	Zomer MTB groep	ATB Leyetocht Helvoirt met auto's: coördinatie Peter Broere 40 of 50 km
zo 21-aug	08:00	Diversen	Standplaats Albertville (Fr) coördinatie Geurt Breukink
zo 21-aug	08:30	Toerit B- en C-groep Surpriserondje	A/B 125km: Jeroen Piket (coördinatie) C 100km: Piet de Boer
ma 22-aug	19:00	maandagavondtraining	Rit op maandag
ma 22-aug	19:00	Zomer MTB groep	MTB trainingsrit
di 23-aug	19:00	avondtraining A-, B- en C- groep	A: onderling regelen B1: Jan Berlang B2:Pim de Moed C: Ruud vd Steeg
wo 24-aug	10:00	ochtend koffierit	woensdag koffierit 75 km
do 25-aug	19:00	avondtraining A-, B- en C- groep	A1: onderling regelen B1: Rick vd Kuil B2:Hans Schoolderman C: Jacques Fontaine
zo 28-aug	08:30	Toerit A-, B- en C-groep Mockingrit	A 100km: B1 90km: Piet de Boer B2: Wibo van Run C 70km: Maria Sloommaekers
ma 29-aug	19:00	Zomer MTB groep	MTB trainingsrit
ma 29-aug	19:00	maandagavondtraining	Rit op maandag

30 jaar

Wielertoerclub Houten '80

di 30-aug	19:00	avondtraining A-, B- en C- groep	A: Jan v Veldhuizen B1: Bert de Koning B2: Pim de Moed C: Wim Jongen
wo 31-aug	10:00	ochtend koffierit	woensdag koffierit 75 km
do 01-sep	19:00	avondtraining A-, B- en C- groep	A: Jacco Goes B1: Michaël Baken B2: Harrie Pol C: Hans Schoolderman
za 03-sep	08:00	Toerrit B groep	Klimrondje Nijmegen met auto's B 125km: Michaël Baken
zo 04-sep	08:30	Toerrit A-, B- en C-groep Mockingrit	A 100km: Remy Thijssen B1 90km: Wibo v Run B2: Kees Keuzenkamp C 70km: Peter Maarleveld
ma 05-sep	19:00	Zomer MTB groep	MTB trainingsrit
ma 05-sep	19:00	maandagavondtraining	Rit op maandag
di 06-sep	19:00	avondtraining A-, B- en C- groep	A: Harry van Wijk B1: Jan Berlang B2: Geurt Breukink C: Ad Nieuwenhuizen
wo 07-sep	10:00	ochtend koffierit	woensdag koffierit 75 km
do 08-sep	19:00	avondtraining A-, B- en C- groep	A: Jaap Schuurman B1: Frans Gijsbers B2: Michael Pullens C: Pim de Moed
vr 09- zo 11-sep	08:30	Toerrit B groep Teutotocht	Teutotocht Zeeland 150km (na inschrijving) coördinatie Piet de Boer
zo 11-sep	08:30	Toerrit A-, B- en C-groep Mockingrit	A/B/C: onderling regelen
ma 12-sep	08:00	maandagavondtraining	Laatste rit op maandag
ma 12-sep	19:00	Zomer MTB groep	Laatste MTB trainingsrit
di 13-sep	19:00	Laatste di avondtraining A-, B- en C- groep	A: Remy Thijssen B1: Rick vd Kuil B2: Bert de Koning C: Wim Jongen
wo 14-sep	10:00	ochtend koffierit	woensdag koffierit 75 km
do 15-sep	19:00	Laatste do avondtraining A-, B- en C- groep	A: Jan v Veldhuizen B1: Fridolin vd Lecq B2: Harrie Pol C: Jacques Fontaine
za 17 en zo 18-sep	08:00	Diversen	Mergelheuvelland 2daagse (voorinschrijving) St. Geertruid ATB +race: Peter Broere
zo 18-sep	08:30	Toerrit A-, B- en C-groep Mockingrit	A 100km: Ad Nieuwenhuizen B1 90km: Cor de Boer B2: Michael Pullens C 90km: Peter Maarleveld
wo 21-sep	10:00	ochtend koffierit	woensdag koffierit 75 km
za 24-sep	14:00	Diversen	Rit ihkv de week van het Hospice: coördinatie Michal Baken/Ton Mulders
zo 25-sep	09:00	Toerrit A-, B- en C-groep Herfstrit	A/B1 75 km: Frank v Ierland A/B2: Jeroen Piket C 50km: Jon Nellestijn
Kijk altijd voor de juiste vertrektijden en toerleiders op de website: www.wtchouten.nl			

Activiteiten Recreanten 2011

Wij vertrekken vanaf het clubhuis op de genoemde tijden (m.u.v. clubweekend en midweek). Bij een dagtocht is het mogelijk een korte middagrit te rijden.

Bij middagritten kan een korte (25/30 km) en een langere afstand (35/40) worden gefietst. 1 x per maand een zondagochtendrit (30 km).

Voor alle ritten doen wij een beroep op voorrijders. In de hal hangt een schema waarop dit kan worden vermeld.

dag	datum	no rit	vertrek	bijzonderheden
maandag	04-jul	27	10.00 uur	1 ^e rit senioren 3daagse
woensdag	06-jul	28	10.00 uur	2 ^e rit sen.3d (kersen)
vrijdag	08-jul	29	10.00 uur	3 ^e rit sen.3d (nazit)
vrijdag	15-jul	30	13.00 uur	
vrijdag	22-jul	31	13.00 uur	
zondag	24-jul	32	10.00 uur	zondagsrit
vrijdag	29-jul	33	13.00 uur	
vrijdag	5-aug	34	13.00 uur	één groep, aansl.barbecue
vrijdag	12-aug	35	10.00 uur	4 ^e dagrit
vrijdag	19-aug	36	13.00 uur	
vrijdag	26-aug	37	13.00 uur	
zondag	28-aug	38	10.00 uur	zondagrit
vrijdag	2-sep	39	13.00 uur	
vrijdag	9-sep	40	13.00 uur	middagrit clubhuis
vrijdag t/m maandag 9 t/m 11 sep				Clubweekend Zeeland
vrijdag	16-sep	41	10.00 uur	5 ^e dagrit
vrijdag	23-sep	42	13.00 uur	
zondag	25-sep	43	10.00 uur	herfstrit
vrijdag	30-sep	44	13.00 uur	
vrijdag	7-okt	45	13.00 uur	
vrijdag	14-okt	46	10.00 uur	6 ^e dagrit
vrijdag	21-okt	47	13.00 uur	
vrijdag	28-okt	48	13.00 uur	sluitingsrit, 1 groep met nazit
11 november 1 ^e winterbijeenkomst 9 december 2 ^e winterbijeenkomst				

30 jaar

Wielertoerclub Houten '80

Even voorstellen

Mijn naam is Bert Kuitems en ik ben 47 jaar en heb een visuele handicap. Ik ben getrouwd met Mirjam en samen hebben wij 2 kinderen. Twee jongens Rens(11 jaar) en Syb (12 jaar). Sinds mijn beperking ben ik op zoek gegaan naar een sportieve uitdaging .Bij Visio Het Looerf ben ik enthousiast geworden voor het race-tandemmen. Met medewerking van Het Looerf en Jan Mulder (Paralympisch kampioen 2x zilver) en de WMO, heb ik een Cannondale race-tandem kunnen aanschaffen.

Door het plaatsen van een advertentie bij Wijkcentrum de Vuurtoren, ben ik in contact gekomen met Henk Aanstoot. Samen zijn wij eerst op mijn stadstandem wat tochten gaan maken. En dat voelde prima. Ik heb in Henk echt een goede fiets fanaat gevonden!

Samen zijn wij bij Jan Mulder langs geweest om een paar Cannondale race tandems te testen. Dit is uitstekend bevallen en wij zien hierin een sportieve uitdaging.

Fiets besteld en afgelopen december is hij afgeleverd! Dus gaat 2011 ons jaar worden. Ons eerste doel was de Giro Utrecht van 120km!

Samen hebben wij ons aangemeld bij de Wielersclub om mooie en sportieve tochten te mogen maken. Wij verheugden ons daarom ook op de start van het seizoen.

De Giro Utrecht hebben wij inmiddels verreden en uitstekend volbracht! Het fietsen geeft vrijheid samen,

en een enorme kick om lekker door te trappen. Inmiddels fietsen wij bij de club elke week in de (B) groep mee en dat voelt goed. Wij zijn goed ontvangen in de groep en hopen veel mooie ritten te mogen maken!

Op naar onze volgende uitdaging.....!

Bert Kuitems en Henk Aanstoot

Valkenburg – Morzine: 6 – 11 JUNI 2011

Graag wil ik jullie deelgenoot maken van mijn ervaringen met, en indrukken van, de 9^e editie van “fietsklassieker” Valkenburg – Morzine.

Vol goede moed en met veel zin en goed weer startten wij met 50 deelnemers rond half negen vanuit Valkenburg met in het kielzog twee volgauto's met onze koffers en tassen. Er waren ook een paar vrouwen bij, zelfs een Noorse was speciaal uit Oslo overgekomen om met haar vriend mee te doen. Ik fietste o.a. met Harald van Soest uit Dordrecht. Dat bleek een prima maatje te zijn en samen met de drie van de organiserende club uit Steenwijk (John, Ronald en Robert) vormden wij een rustig doorfietsend groepje. Tuna uit Oslo bleek niet de minste te zijn, want zij hield de snelle jongens niet alleen goed bij, maar was -ook als het berg op ging- even de aanvoerster. We kregen allemaal een routebeschrijving mee op papier. Eén van de mannen in ons groepje had een GPS en ik begreep al gauw wat een uitkomst dat was. Ik heb de hele week mijn eigen bewegwijzering niet gezien. Daarnaast had Harald ook nog een soort rolsysteem op zijn stuur gemonteerd. Maar wat een uitvinding is zo'n GPS voor de fietser!! Zeker op zo'n tocht.

Het ging eigenlijk heel goed die eerste dag.....tot op een gegeven moment na 125 km. bij een klim mijn ketting er af ging en bijna muurvast kwam te zitten tussen fietsframe en binnenblad. Herman Etten – jullie weten wel van de NTFU districtsvergaderingen – samen met Roelof de Jonge de organisator van dit fietsfestijn en tevens een van de begeleiders, gebeld. Na een half uur was hij er en samen gingen we op zoek naar een fietsenmaker. De andere vier uit het groepje verder aan hun fietslot overlatend. In Ingeldorf, vlakbij Diekirch vonden we uiteindelijk een fietsenmaker (A-sport) die meteen aan het repareren begon en na een half uur de fiets weer rijdend had met een nieuw middenblad. Dat was de oorzaak zei hij. Dat middenblad was versleten en dat terwijl mijn fiets toch begin mei nog een grote onderhoudsbeurt had gehad bij Gerrit Pliieger. De kosten van de reparatie vielen erg mee: totaal ruim € 48. Toen wij weer uit Ingeldorf wegreden kwam er toch een plensbui, niet te gering: met bakken uit de lucht kwam het. Ik zat en bleef in de auto, ook al, omdat we 17 km. van de route af waren, de tijd doortikte en ik die dag niet meer zou fietsen. Als laatste deelnemer kwam ik bij onze accommodatie in Eisenborn aan. Met het advies om niet op de pedalen te gaan staan tijdens het klimmen zou ik de volgende dag weer aan de start verschijnen.

De **tweede dag** ging van Eisenborn naar Sarrebourg. Er was regen voorspeld en het was raadzaam om het regenjackje maar bij je te hebben in plaats van in de volgauto. Toch ging ik wat voorzichtig op weg: zou het goed gaan met de fiets?. Ik durfde de eerste 15 km. niet echt te schakelen, maar het ging allemaal goed en van lieverlee ging ik ook weer schakelen en kreeg ik het vertrouwen weer terug. Weer in hetzelfde groepje en het ging gewoon lekker ook het onderlinge contact was goed. Bij de eerste stop dachten wij Herman Etten te ontmoeten, maar dat bleek Roelof samen met onze masseuse Linda. Minder geslaagd was dat ik mijn paspoort en mijn geld bij Herman in de auto had. Op weg naar een koffiestop kwamen we in een glooiend landschap terecht: geen meter vlak meer, maar met een prachtig uitzicht! Veel graangewassen (rogge en tarwe) en mooi weer. De regen bleef uit en met 20 km. voor Sarrebourg nog een korte rustpauze. Daar kwam ook Herman voorbij en vroeg hoe het ging. Harald antwoordde dat we op de regen aan het wachten waren en ja hoor, zo'n 10 km. voor Sarrebourg werd die wens ook ingewilligd, maar te weinig om het regenjackje aan te doen. Een perfecte tweede dag.

De **derde dag** zouden we het zwaarder krijgen, immers de Ballon d'Alsace was het

30 jaar

Wielertoerclub Houten '80

eindpunt voor die dag. Op de avond daarvoor hadden we al voorpret in de zin van een hevige onweersbui en veel regen. En 's-morgens was er wel regen, maar geen plensbuien. Deze derde dag zouden we 4 klimmen moeten doen: allereerste de Col du Donon. Eigenlijk goed te doen, maar de regen maakte er geen pleziertochtje van. En dan natuurlijk heel voorzichtig naar beneden op het natte asphalt. Harald kreeg kramp in zijn bovenbeen op de Col du Donon die er niet echt meer uitging. Vlak fietsen ging nog wel, maar klimmen werd een kwelling voor hem. Tenslotte heeft hij besloten zich maar op te laten halen na de derde klim en de rit naar boven op de Ballon d'Alsace liet hij – gedwongen - voor ons liggen. Ieder die de Ballon d'Alsace gedaan heeft weet dat dit een stevige klim is. Je merkt overigens dat de onderlinge relatie met ons vijfen groeide. Je vertelt ook wat meer over jezelf en waar je in het dagelijks leven mee bezig bent. Halverwege de Ballon ging het miezeren en ieder deed zijn eigen klim in zijn eigen tempo. Ook werd ik nog getraakteerd op een vette lekke band en wel zodanig dat ik ook mijn buitenband achter moest laten. Een grote spijker was de oorzaak. Ik fietste op dat moment in een dorpje en niet echt hard, maar had de spijker niet gezien. Ik telde gedurende de tweede helft van de klim elke halve kilometer en tenslotte arriveerde ik even over half zes boven op de Ballon. Onder het avondeten vroeg ik even aandacht voor de volgende dag – de Alpe d'Huzes dag – want die was ook in die week. Ik vroeg of het een

goed idee was om met elkaar de afstand van 180 km. de volgende dag in euro's bij elkaar te leggen voor de Alpe d'Huzes. Daarbij zou ik in mijn Alpe d'Huzes kleding van vorig jaar gaan rijden. Met instemming werd dit voorstel begroet en dat leverde geen € 180, maar € 250, op ! Ik probeerde Peter Kapitein, de Ad6-ambassadeur, te bereiken met een sms, maar ach op de Ballon d'Alsace heb je geen bereik. Ik kon hem ook geen succes toewensen.

De **vierde dag** begon met een 10 km. lange afdaling, wat frisjes, maar goed te doen. Verder werd het een hele prettige aangename dag met 4 klimmetjes waarvan er twee heel pittig. Ik had weer bereik met de

telefoon. Ook werd ik weer bevestigd in mijn eigen klimbeleid die dag: rustig beginnen en je krachten verdelen. Toen we nog 21 km. van Pontarlier, onze eindbestemming van donderdag verwijderd waren begon ik elke kilometer een Ad6-bocht te geven. Ik was die dag echt met mijn gedachten bij die andere 4300 renners. s-Avonds heb ik Peter Kapitein wel een sms kunnen sturen. En hoewel hij wel wat anders aan zijn hoofd had dan mij een sms terug te sturen, beantwoordde hij mijn sms met de mededeling dat de doelstelling van € 20 miljoen gepasseerd was !! Intussen kon ik geen foto's meer maken, omdat mijn geheugenkaartje vol was. Ik had maar een klein kaartje in mijn toestel zitten. Er werden echter heel veel foto's en video-opnamen gemaakt door heel veel anderen en om foto's

hoefden we niet verlegen te zitten. De laatste dag zou een hele pittige dag worden en bovendien koud.

Die **vijfde dag**, de laatste dag, op naar Morzine (192 km.). Eerst de hele stad Pontarlier door met stoplicht na stoplicht. Dat betekende stoppen en optrekken, stoppen en optrekken. En lang niet alle automobilisten waren “gezellig” voor ons. Harald die ook weer was gaan fietsen – de kramp was weer grotendeels weg – werd een keer scherp gesneden door een automobilist die zo nodig vlak voor hem rechtsaf moest: “altijd maar voor kruipen die rotfietsers en meer ruimte in beslag nemen dan de fiets breed is”. Met inderdaad 3 bovenlagen en een tight aan begonnen we aan de eerste lange klim richting Lausanne aan het meer van Genève. En helemaal langs de noordkant van dat meer tot in Zwitserland. De klimmen en afdalingen gingen mij goed af. Na Lausanne richting Montreux en de Pas de Morgins, een hele lange klim, waar ik halverwege gewoon ben afgestapt om te kunnen genieten van het mooie uitzicht. Mijn tight en de dubbele bovenkleding had ik al weer afgegeven aan Herman die voorbij reed. Met een steile afdaling weer richting Frankrijk en uiteindelijk richting Morzine. Nog een laatste klimmetje en dan op het hotel af; het hotel dat ik in mijn enthousiasme voorbij reed. Met een “Hé, Jan, je bent er al” werd ik terug geroepen. Ik had het gefikst. Na deze 192 km. had ik echt geen puf meer om nog maar één hellinkje te doen: ik streek neer in het gazon bij het hotel. Dus geen Joux de Plane of Avoriaz meer voor mij.

Deze tocht ben ik er van overtuigd dat dit echt iets is voor onze club. Leden van de toercommissie, ik daag jullie uit. Er hebben zich al 14 deelnemers voor volgend jaar ingeschreven voor dit bijzondere evenement zag ik op www.petittourdefrance.nl.

Jan Koster

Fietstocht voor het hospice

Op zaterdag 24 september is er een fietstocht in het kader van de week van het hospice. De fietstocht wordt georganiseerd door WTC Houten samen met een aantal serviceclubs. Er zijn drie afstanden: 20, 40 en 70 km. De kortste afstand is bedoeld als gezinstocht. De 40 km is voor volwassenen op een normale fiets en de 70 km is gericht op racefietsers. De start is tussen 14.00 en 15.00 uur.

De tocht is voor een goed doel, namelijk de ondersteuning van het hospice, dat in belangrijke mate draait op de inzet van vele vrijwilligers. Het hospice is een plek waar mensen die ziek zijn de laatste weken van hun leven kunnen doorbrengen als dat thuis niet kan. Het hospice van Houten ligt vlak bij ons clubgebouw.

De bijdrage is € 5,- Een gering bedrag en je krijgt er van alles voor zoals een mooie route, consumpties onderweg en na afloop een drankje in ons clubhuis.

En nu nog zorgen dat er heel veel mensen aan meedoen. Jullie zijn van harte uitgenodigd om zelf mee te doen, maar vooral ook om te zorgen dat jullie familie, vrienden, collega's, burens, etc mee gaan doen. In september zal er de nodige publiciteit rond de tocht worden gegenereerd. Via de site horen jullie hier nog meer over.

30 jaar

Wielertoerclub Houten '80

Het clubfeest van 25 juni 2011

De feestcommissie had weer gezorgd dat alle ingrediënten voor een zeer geslaagd clubfeest aanwezig waren.

De barbecue werd verzorgd door Sidney Bley.

De voortreffelijke wijnen waren uitgezocht door Monica van Ierland, waar Frank een mooi

tapbiertje bij had gezocht. Ralph Jacobs zorgde voor de broodnodige reclame en Bert Scheepsbouwer coördineerde de opbouw van de tent en de versiering.

Wist u dat.....

- Piet de inschrijving voor de Teutotocht al heeft gesloten ?
- er toch misschien voor een enkele snelle beslisser nog wel een plekje is ?
- er een hele mooie groep naar Zeeland gaat fietsen ?
- er een aantal fietsers niet meegaan omdat ze bang zijn voor tegenwind ?
- diezelfde fietsers er niet tegenop zien om in de Alpen te gaan fietsen ?
- die beroepsrennertjes er met de Giro ook al de grootste moeite mee hadden ?
- fietsen daardoor dus eigenlijk heel éénzijdig wordt ?

- het feest er al weer op zit en dus de langste dag ook weer voorbij is?
- de belangstelling voor het feest in juni niet veel anders was dan in oktober?
- vanaf nu de trainingsritten dus ook weer korter worden ?
- de zomer in Nederland dit jaar op maandag 28 juni is gevallen ?

- een GPS hebben nog niet wil zeggen dat je zo maar overal de weg weet ?
- een goede toerleider wel overal de weg weet ?
- of in ieder geval doet alsof hij overal de weg weet ?
- sommigen denken dat vrouwelijke intuïtie beter is dan kunnen kaartlezen ?
- die intuïtie in elk geval een mooi stukje in dit blad heeft opgeleverd ?
- iedereen is uitgenodigd zijn / haar verhalen ons aan te bieden ?

Geef de Pen door

Bedankt Arie dat je de pen aan mij wil doorgeven.

Ik ben in 1952 geboren en kom uit een gezin van 8 kinderen. Tevens ben ik opgegroeid en groot gebracht op de Prins Bernhardweg. Hierna verhuisde ik naar Den-Oord, daar woon ik nu alweer 21 jaar.

Reeds voor de oprichting van de toerclub waren wij met een groep onderling al aan het fietsen.

Namelijk op 21 oktober 1980 werd de Wielertoerclub opgericht; en het kreeg de naam WTC Houten '80. Ik ben al sinds de oprichting lid van deze club, waarvan 25 jaar als toerlid en 6 jaar als recreant fietser.

Velen kennen mij ook van de muziekvereniging "Kunst na Arbeid", waar ik reeds 47 jaar lid van ben. Vele clubleden zie ik regelmatig bij onze muziek concerten.

Deze beide hobby's doe ik met veel plezier, waarbij ik tussendoor ook nog op 'n sportschool train om de conditie op peil te houden

Op 28 mei 2010 ben ik in het huwelijk getreden met Loes. De erehaag van de recreantleden in het Gemeentehuis van Houten, die in hun fietstenue aanwezig waren,

heeft ons enorm verrast; daar de contrast kleuren zo mooi overeen kwamen. Namens ons beiden nogmaals onze hartelijke dank voor deze grote verrassing .

Bij deze geef ik graag de pen aan Betty de Coo door.

Johan Mulders

30 jaar

Recreanten Verslagen

Inleiding

Het waren weer goede fietsweken met een mooie opkomst.

Ook de dagtocht elders zit er weer op. Aan de ene kant jammer dat de groep klein was (12), maar aan de andere kant heb ik begrepen dat dat juist gezellig was en dat de deelnemers beter van de natuur konden genieten.

Inmiddels hebben zich 22 recreanten ingeschreven voor het clubweekend in september.

We gaan nu de vakantieweken in en het duurt dus even voordat het volgende clubblad verschijnt (in september). De recreanten fietsen uiteraard gewoon door. En we hopen op een mooie zomer.

Elly

Vrijdagmiddag 3 juni 2011:

Van de totaal 47 recreanten gingen er 18 met Elly en Riet mee voor de korte rit en 29 met de lange.

Het weer is fantastisch. Via Oud Wulfse Bos richting Rhijnauwen Zeist Austerlitz naar Driebergen. Restaurant Klein Zwitserland is weer geopend en daar hadden we onze koffiestop, lekkere koffie met een likeurtje met slagroom, groot terras achter met genoeg ruimte.

Na de koffie via bospad Horstlaan, Akkerweg, Sterkenburgerlaan, naar het Goy daar hadden we een korte stop.

We hadden ook twee jarigen in ons midden die ons trakteerden op lekkere koek (nl Marijke Meijs en Wil Roos).

Ook zijn we bij de kersenboomgaard langs geweest waar menigeen kersen heeft gekocht.

Terug naar het clubhuis met precies 40km op de teller. Met heel veel bedankjes en een glaasje wijn, was het een geslaagde middag vonden we zelf.

Gerard en Trees Maat.

Verslag dagrit recreanten vanaf Breukelen.

Vrijdag 10 juni 2011, Lengte 50 km. Deelnemers 12.

Windkracht 3, temperatuur 20 graden, lucht stapelwolken.

Vertrek om half 10, met 3 auto's, 6 fietsen en 6 deelnemers richting Breukelen. Wij hadden afgesproken met dames, die met de trein naar Breukelen gingen, tussen 10.00 en 10.15 te verzamelen op het Kerkplein aldaar. 4 dames hadden de fiets meegenomen met de trein. 2 dames wilden een fiets huren op het NS-station, maar dat lukte niet

bij de automaat, omdat daar betaald moet worden met de nieuwe OV-chipkaart. Arie ging met de 2 fietsloze dames naar een fietswinkel, waar zij alsnog een fiets konden huren. Johan was inmiddels met de 9 andere dames op het terras gaan zitten voor de koffie. Om 10.50 uur, nadat iedereen koffie cq thee gedronken had, gingen wij op pad, via de Brugstraat, Zandpad en Mijndense sluizen richting Loenen. Vanuit Loenen via de brug over het Amsterdams Rijnkanaal naar Loenersloot. In Loenersloot hadden wij een korte rustpauze, waar verschillende foto's werden gemaakt, wat gedronken en fruit gegeten. Langs de rivier de Angstel naar Baambrugge. Hier via het landweggetje De Horn naar Abcoude. Het was de bedoeling om hier een koffiestop te houden, maar in overleg werd besloten om door te fietsen naar Weesp om daar een langere stop te houden voor lunch en eventueel koffie. Wij fietsten via de linkeroever langs de Gein naar Weesp. Dit was een heel mooi stuk met enkele molens, mooie huizen, prachtig riviertje, mooie natuur en uitzicht op de Amsterdam Arena Half een waren wij in Weesp (25 km op de teller). Op de Hoogstraat spraken wij af om hier een pauze van een uur te houden, zodat wij hier de bankjes langs de Vecht op ons gemak konden lunchen, eventueel in het restaurant aan de overkant wat konden nuttigen en naar het toilet gaan of winkelen. Om half twee zijn we weer gaan fietsen, via Utrechtseweg, De Horn, Klompweg naar Nigtevegt, daarna richting Vreeland. Vlakbij Vreeland hebben we een tussenstop gehouden bij een kaas- annex ijsboerderij. Daar werden wij geïnterviewd en gefotografeerd door de plaatselijke krant. Vanaf Vreeland via Loenen richting Breukelen. Wij arriveerden om kwart voor vier weer op

ons beginpunt, alwaar we bij de patatzaak wat dronken en aten. Om half vijf gingen sommigen naar huis, terwijl de treinreizigers zich noch verder vermaakten in Breukelen. Het was volgens iedereen een mooie tocht langs de Vecht, Angstel en Gein met veel molens en door leuke dorpen.

Arie en Johan

Vrijdagmiddag 17 juni

Er fietsten 19 recreanten mee met de korte route (30 km) o.l.v. Cor van Buren en Wim Witjes. Eerst via Het Houtense Bos naar de golfclub in Nieuwegein voor de koffiepauze. Vervolgens langs het Amsterdam Rijn kanaal en over de Schalkwijkse brug naar De Trip, waar ze gezellig kersen gingen eten. Daarna weer naar het clubhuis terug.

De lange route (40 km) telde 29 deelnemers en werd voorgereiden door Greet en Elly en ging via Zeist naar Austerlitz (waar de geplande koffiestop niet kon doorgaan, omdat Restaurant De Jonckvrouw is gesloten) en vervolgens richting Driebergen naar Het Grote Bos voor de koffiepauze. Het serveren en afrekenen van de drankjes had nogal wat

30 jaar

Wielertoerclub Houten '80

voeten in de aarde, maar men had ook niet gerekend op zo'n club van bijna 30 man). Daarna via Sterkenburgerlaan, Langbroekerdijk en Beverweerd weer terug naar Houten. Met totaal weer een opkomst van 48 recreanten was het weer een fijne vrijdagmiddag met prima fietsweer en heel weinig wind.

Elly

Vrijdagmiddag 24 juni

Ondanks de regen 's ochtends waren er in totaal toch weer 36 recreanten aanwezig. Het bleef droog, maar het was een krachtige wind (op de terugweg teven). 28 Recreanten gingen met Wil en Truus mee voor de lange route. Deze ging via de Veerwagenweg, langs het Amsterdam Rijnkanaal naar de Goyerbrug en vandaar naar Wijk bij Duurstede voor de koffie op het terras bij De Engel. Terug via Cothen en 't Goy (waar bij De Bruin aan de Beusichemseweg) nog even gestopt werd om kersen te komen. Totaal 40 km De korte route ging met 8 fietsers o.l.v. Riet en Elly richting Cothen. Bij "De Ossewaard" werd gestopt voor koffie. Ze waren niet open, maar we werden hartelijk ontvangen en er werd direct koffie gezet.

Na een gezellig praatje, door naar Cothen en even langs de provinciale weg en de Molenweg terug naar Houten. Met 30 km op de teller waren we weer in het clubhuis.

Elly

Zondagochtend 26 juni

Voor de maandelijkse zondagochtendrit waren 20 recreanten aanwezig. Via de Uithof naar De Biltse Hoek voor een pauze op het terras. Prima na de regen van zaterdag. Via Zeist van Rhijnauwen terug naar het clubhuis voor nog een gezellig glaasje buiten.

Elly

Verjaardagen

augustus

1	Ronald Gorter	T
2	Mike de Lijster	T
2	Arthur van Strien	T
5	Engelien van Schaijk	T
8	Gé Smid	R
9	Tiemco Bolt	T
12	Roy Zimmerlin	T
13	Corrie Jongerius	T
14	Robert Smit	T
15	Jannie Hennevelt	T
15	Pim De Moed	T
16	Guy Harris	T
16	Frans Jansen	T
17	Peter de Laat	T
18	Gerda Vernooij	R
18	Coby Slooten	R
22	Leon Nieuwenhuijsen	T
23	Martin Janmaat	T
27	John van Beek	T
27	Just Schilder	T
30	Wouter Spoelstra	T
30	Gerry Bijsterbosch	R

september

3	Henk van der Kuil	T
3	Roelie van der Blij	R
4	Lieke Hassink-Franke	T
5	Tim van Walsem	T
6	Lex Goudswaard	T
9	Ad Nieuwenhuizen	T
10	Arie Vergeer	T
10	Erik Koot	T
10	Klaas Otten	T
10	Henny Hogerhorst	T
11	Thijs Jansen	T
14	Jeroen Kemerink	T
15	Theo Vernooij	T
16	Roy van de Wetering	T
16	Bep Hardeveld - Goedh	R
17	Wijnand Hulst	T
17	Henk van Leusden	T
18	Harry van Wijk	T
19	Robin Veen	T
20	Tom Verkuijl	T
20	Frank Bolhuis	T
20	Joop van Schaik	R
20	Ine Vermeer	T
21	Gerrit Hardeveld	R
22	Oscar Mensen	T
22	Tanneke Brouwer Popkens	R
23	Greet Diks - Bouwman	R
24	Rob Griff	T
26	Wim van der Schaft	T
26	Jo Pasman	R
27	Klaas Veen	T
28	Maarten Schimmel	T

Ereleden:

Jan Goes Henny Hogerhorst Jos Jongeling Jan Mocking

Leden van verdienste:

Roelie v.d. Blij Piet de Boer Ton Diks
Onno Flemming Jon Nellestijn Ad Nieuwenhuizen
Herman van Rooijen Harry van Wijk Bart van Wijngaarden